

JUSTITSMINISTERIET

Civil- og Politiafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K.

Dato: 7. juni 2007
Kontor: Færdsels- og våben-
kontoret
Sagsnr.: 2007-157-0035
Dok.: KAB40612

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 14 vedrørende forslag til folketingsbeslutning om gennemførelse af initiativer, der kan sikre et trygere natteliv (B 112), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 11. maj 2007.

Lene Espersen

/

Anette Arnsted

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 14 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til folketingsbeslutning om gennemførelse af initiativer, der kan sikre et tryggere natteliv (B 112):

”Er ministeren enig i, at meget få personer kan tænkes at have et ”anerkendelsesværdigt” formål, jf. våbenlovens § 4, stk. 1 – såsom i erhvervsmæssigt øjemed eller i forbindelse med sport eller jagt – med at bære kniv i nattelivet (dvs. fredag og lørdag nat mellem kl. 21:00 og 06:00)?”

Svar:

Ifølge våbenlovens § 4, stk. 1, er det på offentligt tilgængelige steder, uddannelsessteder, i ungdomsklubber, fritidsordninger og lignende forbudt at bære og besidde kniv eller dolk, medmindre det sker som led i erhvervsudøvelse, til brug ved jagt, lystfiskeri eller sportsudøvelse eller har et andet lignende anerkendelsesværdigt formål. Undtaget fra forbuddet er foldeknive med en klinge på højst 7 cm, der ikke kan fastlåses i udfoldet position.

Opregningen i lovteksten er ikke udtømmende, jf. ordene ”eller andet lignende anerkendelsesværdigt formål”, og det vil bero på en konkret vurdering af den enkelte sags omstændigheder, om besiddelsen har et anerkendelsesværdigt formål.

Den nugældende formulering af § 4, stk. 1, blev indsat i våbenloven ved henholdsvis lov nr. 217 af 31. marts 2004 og lov nr. 555 af 24. juni 2005. Om fortolkningen af udtrykket ”anerkendelsesværdigt formål” i våbenlovens § 4, stk. 1, er der i bemærkningerne til forslag nr. L 97 til lov om ændring af våbenloven (forbud mod at bære kniv mv. samt skærpelse af straffen for ulovlig besiddelse af kniv mv.) anført følgende:

”For så vidt angår afgrænsningen af anerkendelsesværdige formål foreslås ingen ændringer i den gældende retstilstand. Efter bestemmelsen er det således forbudt at bære kniv, hvis den bæres blot til pynt eller lignende, eller den ikke skal bruges til noget bestemt. Det er heller ikke tilladt at bære kniv f.eks. med henblik på at skulle forsvare sig selv eller andre, hvis der eventuelt skulle opstå en truende situation.

Skal kniven derimod anvendes som værktøj i (lovligt) erhverv eller bruges i forbindelse med jagt, lystfiskeri og sportsudøvelse, er det tilladt at bære den på offentligt sted mv. Det gælder også, når kniven bæres, mens den pågælden-

de person er på vej direkte til eller fra den pågældende aktivitet. Opregningen i lovtæksten er ikke udtømmende, jf. ordene ”eller andet lignende anerkendelsesværdigt formål”. Således vil kniv også kunne bæres som led i anden lovlig fritidsaktivitet. Dette gælder f.eks. for spejdere og andre, der dyrker friluftsvirksomhed (vandreture, skovture mv.) og i den forbindelse anvender kniv.

Herudover er der en række andre tilfælde, hvor det ud fra formålet med bestemmelsen er tilladt at bære kniv på offentligt sted. Her tænkes navnlig på situationer, hvor det i forbindelse med transport af kniv fra ét sted til et andet ikke kan undgås, at kniven medbringes på (passerer) offentligt område. Kniven er f.eks. købt i en forretning og skal bringes hjem til bopælen. Der kan også være tale om situationer, hvor kniven medbringes til et lovligt praktisk gøremål, hvortil anvendelse af kniv er nødvendig.

Med hensyn til beviset for, om bestemmelsen er overtrådt, tages udgangspunkt i den almindelige processuelle grundsætning, at anklagemyndigheden har bevisbyrden. Det er således ikke tiltalte, der selv skal bevise, at kniven bæres som led i erhverv mv. Noget andet er, at sigtede/tiltalte for at kunne unddrage sig strafansvar i praksis i almindelighed ikke vil kunne nøjes med at hævde, at kniven skal bruges til et af de formål, der fritager for straf, hvis der ikke samtidig foreligger omstændigheder f.eks. med hensyn til påklædning, tid og sted, måden kniven bæres på, knivens art mv., der underbygger denne påstand. Denne samlede bedømmelse vil medføre, at der forekommer en række situationer, hvor personer normalt aldrig lovligt vil kunne bære kniv. Det vil f.eks. gælde tilskuere til sportsskampe, gæster på værtshuse og personer, der går i byen for at more sig.”

Jeg er på den baggrund enig i, at besiddelse af kniv eller dolk på offentligt tilgængelige steder mv. fredag og lørdag nat mellem kl. 21 og kl. 06 kun i ganske få tilfælde vil have et anerkendelsesværdigt formål af den efter våbenlovens § 4, stk. 1, påkrævede aktuelle og konkrete karakter.

Som det fremgår ovenfor, kræves der ikke et anerkendelsesværdigt formål i våbenlovens forstand for lovligt at kunne besidde og bære små foldeknive med en klinge på højst 7 cm, der ikke kan fastlåses i udfoldet position.